

Članak objavljen u Newsweek-u, autorice Sharon Begley, naime, govori o jednoj od omiljenih tema istraživača - kako bebe i mala djeca shvate da su dječaci, odnosno djevojčice. I zašto, čak i u situacijama kada se roditelji trude da u svoju djecu ne usade nikakvo klasično 'muško' odnosno 'žensko' ponašanje, dječaci i dalje više vole igračke poput oružja i automobila, dok djevojčice preferiraju lutke.

Sharon Begley piše o zanimljivim naučnim eksperimentima u vezi ove problematike.

U jednom od njih, naučnici su obukli bebe u 'neutralne' boje - primjerice dječake u žuto, a djevojčice u narančasto - umjesto u plavo i ružičasto. Onda su odraslim promatračima dali krive informacije o tome tko je tko - rekli su im da su dječaci obučeni u narančasto, a djevojčice u žuto. Ne iznenađuje, promatrači su opisali dječake, koji su, zapravo, bili djevojčice, kao više nezadovoljne i agresivnije, a djevojčice, koje su stvarno bile dječaci, kao zadovoljnije, i više zainteresirane za ono što ih okružuje.

U jednom drugom istraživanju, 11-mjesečne bebe su postavljene na dno blage uzbrdice, a potom je majkama rečeno da predvide koliko visoko uz tu uzbrdicu će se njihovi sinovi moći popeti prije nego se poskliznu. Njihova su predviđanja skoro uvijek bila točna. S druge strane, roditelji djevojčica, većinom su predviđali da će njihove kćeri skliznuti natrag niz uzbrdicu znatno ranije nego se to stvarno dogodilo.

Razlika je bila oko devet posto, mada je razvoj motornih sposobnosti dječaka i djevojčica u dobi od 11 mjeseci potpuno isti.

Ovakvi rezultati istraživanja potvrđuju da očekivanja roditelja uveliko utiču na to što će njihovi dječaci i djevojčice postići u životu, i zašto ima istine u onoj da će – 'dječaci biti dječaci - a djevojčice – djevojčice'!

Izvor: VoA News

Dječaci će (gotovo uvijek) biti dječaci, a djevojčice (gotovo uvijek) djevojčice

Autor Redakcija

www.medicina.ba

2009-10-06